

در این شماره:

1 ضرورت
آغازی تازه

2 اسلام آباد
میز مذاکره
برای صلح
یا افاق تقسیم بحران

فاز تازه

سیاسی تکا در شرایطی منتشر می‌شود که انترناسیونالیست دور تازه‌ای از فعالیت آغاز می‌کند. این آغاز نه از خلأ، بلکه بر پایه پیگیری و تلاشی ممتد برای دفاع از افق جنبش کارگری و کمونیستی شکل می‌گیرد.

جنگ، فقر و اقتدارگرایی گسترش یافته، ادامه راه‌ل‌های کهنه دیگر ممکن نیست. شکست سنت‌های بوروکراتیک و سستی نوین و ریشه‌دار در طبقه کارگر را پیش کشیده است. آغازی تازه یعنی بازگشت به مارکس از مجرای بازبینی انتقادی و احیای افق انترناسیونالیستی مبارزه.

ن با یکی از بحرانی‌ترین مراحل حیات چپ ایران، تلاشی بود برای گشودن راهی متفاوت از سنت‌هایی که شکست تاریخی تحمیل کرده بودند. در برابر میراث استالینیسم، مائوئیسم و تروتسکیسم، ما کوشیدیم افقی را نمایندگی کنیم که ریشه در کارگری و دستاوردهای کمونیسم چپ داشت. هم‌زمان تلاش کردیم امکان همگرایی با نیروها و محافلی را بیازماییم که طب انترناسیونالیستی کارگری نقش ایفا کنند. این کوشش‌ها، هرچند به ایجاد آن شکل از گروه‌بندی مشترک که مدنظر ما باشد.

نظری و سیاسی چند دهه اخیر بنگریم، می‌توان دید که نقد سنت‌های فرسوده چپ ایران و طرح منظم مواضع صای سیاسی بی‌تأثیر نبوده است. کمونیسم چپ، که زمانی برای بسیاری نامی ناشناخته بود، به یکی از موضوعات بحث بدل شد. همچنین طیفی از محافل و گرایش‌ها پدید آمدند که دیگر خود را در چهارچوب سنت رسمی چپ ایران تعریف

ظاهر یک شبکه خبری فارسی‌زبان است، اما در بزنگاه‌های
 طبقه‌ای بارها نشان داده که فراتر از رسانه عمل می‌کند و به
 نیکار عمومی در خدمت پروژه‌های جنگ‌طلبانه و فشار خارجی
 بکجه با بهره‌گیری از نارضایتی واقعی مردم ایران، خشم
 سوی سازمان‌یابی مستقل و مبارزه مردمی، بلکه به سود
 بوزیسیون راست، ناسیونالیسم افراطی و سناریوهای تغییر از

سرمایه‌داری جهانی، فرسایش مشروعیت دولت‌های لیبرال، گسترش جنگ‌های نیابتی و عروج راست افراطی سیمای جهان
 ها دیگر صرفاً ابزار انتقال خیر نیستند. آنان به یکی از مهم‌ترین دستگاه‌های بازتولید ایدئولوژی، مهندسی افکار عمومی و
 ر چنین جهانی، شبکه‌های تلویزیونی، پلتفرم‌های خبری، اتاق‌های فکر و ارتش‌های مجازی درهم می‌آمیزند و مرز میان
 هر روز مبهم‌تر می‌شود. در میان رسانه‌های فارسی‌زبان نیز ایرن اینترنشنال جایگاهی ویژه در این روند یافته است.

کوشیده است خود را به‌عنوان رسانه‌ای حرفه‌ای، مدرن و صدای مردم ایران معرفی کند. اما تجربه مشخص بحران‌های
 می و فضای جنگی نشان داد که پشت این ظاهر بی‌طرف، کارکردی سیاسی و ژئوپلیتیکی نهفته است. ایران اینترنشنال
 ثابته رسانه‌ای مستقل، بلکه به‌مثابه بخشی از ماشین تولید رضایت برای تحریم، مداخله، تغییر رژیم از بالا و عادی‌سازی

دتر است. در شماره‌های آینده دور جدید پیک انترناسیونالیستی، سلسله مقالاتی درباره مبانی تاریخی، ایدئولوژیک و
 سطورسازی شاهنشاهی، راست تبعیدی و رسانه‌های جنگ منتشر خواهد شد. آنچه در این‌جا می‌آید، مدخلی است بر یکی

له، صرفاً مخالفت با جمهوری اسلامی نیست. مخالفت با استبداد سیاسی، سرکوب، فساد ساختاری و فقر تحمیل‌شده بر
 ضروری است. اما مخالفت با یک رژیم، خودبه‌خود مترادف با آزادی‌خواهی نیست. در جهان امروز، بارها دیده‌ایم که
 ت پروژه‌های امپریالیستی و اقتدارگرایانه تبدیل شده است. از عراق و لیبی تا سوریه و اوکراین، قدرت‌های بزرگ و متحدان
 بحران‌های داخلی را به فرصت بازآرایی ژئوپلیتیک بدل کنند. در این میان، رسانه‌ها نقش پیشاهنگ را ایفا کرده‌اند.

چارچوب قابل فهم است. پرسش اصلی این نیست که چه مجری یا خبرنگاری در آن کار می‌کند، بلکه این است که این
 چه نقشی بازی می‌کند. رسانه‌ای که در لحظات تنش، تریبون خود را به‌طور مستمر در اختیار چهره‌های جنگ‌طلب،
 ن تحریم می‌گذارد، دیگر صرفاً خبررسان نیست. او در حال ترجمه منافع بلوک‌های قدرت به زبان افکار عمومی فارسی‌زبان

ان این شبکه و محافل نزدیک به راست افراطی و نوکان‌های واشنگتن بارها آشکار شده است. تکرار مداوم حضور
 حداکثری، تحریم فلج‌کننده و تغییر رژیم از بیرون دفاع کرده‌اند، اتفاقی نیست. هنگامی که چهره‌های نزدیک به بنیاد دفاع
 (Foundation for Defense of Democracy) محافل امنیتی و لابی‌های جنگ‌طلب به‌عنوان «کارشناس مستقل» معرفی
 سی اعتبار در جریان است. پروژه‌های سیاسی با لباس تخصص عرضه می‌شوند.

ای دور جدید نشریه پیک انترناسیونالیستی منتشر خواهند شده نشان خواهند داد که چگونه اسطوره شاهنشاهی،
 ی فرهنگی، عظمت‌طلبی جعلی و اپوزیسیون راست تبعیدی، یکی از اشکال نئوفاشیسم ایرانی را در پیوند با بحران جهانی
 می‌سازند.

پیک سیاسی از این مواضع دفاع می‌کند:

سرمایه‌داری در بحران تاریخی فرورفته است؛
جنگ، فقر و اقتدارگرایی از نتایج آن‌اند.

طبقه کارگر نیروی کمکی هیچ دولت، جناح سرمایه
یا پروژه ملی نیست.

پاسخ ما **همبستگی جهانی طبقه کارگر**
علیه جنگ و همه قطب‌های سرمایه‌داری است.

رهایی تنها از دل **سازمان‌یابی مستقل، مبارزه مستقیم**
و قدرت جمعی کارگران ممکن است.

برای **سوسیالیسم** مبارزه می‌کنیم؛
برای پایان استثمار، سلطه و بردگی مزدی.

بازسازی سیاست **انترناسیونالیستی** طبقه کارگر،
شرط تاریخی بدل شدن اعتراض جهانی به انقلاب جهانی است.

★ جهان را کارگران تغییر خواهند داد!

IWO - انترناسیونالیست

جنگ با ایران و تهاجم به طبقه کارگر «

نک، علیه سرمایه، برای